

fordele Varer til andre end Medlemmerne, og det vil sikkert heller ikke blive vanskeligt at beskattede Brugsforeninger, som kun fordele Varer til Medlemmerne. Det vil blive efter de samme Regler. Om de derved ville blive nødte til at forandre deres Priser, bliver deres egen Sag. Reglerne for Beskatningen ville, som sagt, ikke blive vanskelige at finde. — Med Hensyn til Udsalgsstederne paapegede det ærede Medlem, som talte før, at det kunde ordnes ved, at man tog Bruttoindtægten, og jeg tror heller ikke, at dette vil volde Vanskeligheder. Vi have, som sagt — det have mange Købstæder —, forsøgt at sætte de paagældende i Skat, og de have ikke klaget over Skattebeløbets Størrelse, men over, at de overhovedet uberettiget vare satte i Skat. Saa Vanskelighederne ville sikkert blive lette at overkomme. Jeg har selv som gammel Ligningskommissionsmand haft med de Sager at gøre, og jeg er overbevist om, at Vanskelighederne ikke blive store. Faa vi blot Bestemmelsen indsat i Loven, saa finde Ligningsmyndighederne nok en Skat at paalægge de paagældende, over hvis Størrelse de ikke kunne klage.

Det ærede Medlem, som sidst talte, berørte, at det var maaske dels af Hensyn til Købstæderne og dels af Hensyn til Handelsstanden, at vi ønske denne Beskatning. Jeg vil sige, at det er baade af Hensyn til Købstæderne og af Hensyn til Handelsstanden, vi ønske dette, og at det er et Retfærdighedskrav, som ogsaa er blevet hævdet fra forskellige Sider. Jeg tror ogsaa, at Andelsfolkene ere inde paa mange Steder at sige: Lad os faa Skatten og blive fri for at høre, at det er uretfærdigt, at vi ikke betale Skat. Det er det Retfærdighedskrav, jeg har gjort mig til Talsmand for. Det er maaske ikke store Beløb, der kan være Tale om, at f. Eks. Købstæderne kunne faa, men Andelsfolkene selv ville være tjente med, at der ikke længere raabes op om, at det er uretfærdigt, at de ikke betale Skat. Det er det Retfærdighedskrav, jeg har taget Ordet for.

Hvidberg: Paa Foranledning af en enkelt Bemærkning af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen), gaaende ud paa, at jeg havde fremstillet Frederiksberg som en forfulgt Uskyldighed, vil jeg sige, at det tror jeg egentlig ikke. Men lader os blive i Billedet. Hvis denne forfulgte Uskyldighed, som er omarmet af København, kommer i den ubehagelige

Stilling ved dette Lovforslags Gennemførelse, at den ikke kan eksistere, uden at den, der omarmet vedkommende Uskyldighed, indgaar en legitim Forbindelse med Uskyldigheden, hvorledes vil saa det ærede Medlem stille sig dertil? Jeg har nemlig erfaret, at man, hvis det skulde gøres nødvendigt, at Frederiksberg skulde gaa op i den store Kommune, ikke er saa villig til fra denne store Kommunes Side at optage Frederiksberg i sig. Hvorledes stiller det sig saa? Det vil jeg ogsaa tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister om. Kan København tvinges til at optage Frederiksberg Kommune? Hvis Frederiksberg Kommune siger: Vi kunne ikke andet nu, vi maa op i København, kan saa København tvinges til at tage Frederiksberg, eller hvad sker der saa med den ulykkelige Kommune?

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Forhaabentlig bliver det ikke saa galt, at Frederiksberg Kommune gaar fallit af den Grund. Jeg tror, at de ere saa velsituerede derude, at, selv om de skulle af med disse 150,000 Kr., vil det neppe ske. Jeg ønsker ikke, at de skulle blive ugunstigere stillede, end de ere, men jeg har bare talt om Vanskelighederne ved en anden Ordning.

For øvrigt har jeg kun taget Ordet, fordi jeg vilde sige til det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Piper), at jeg kan vanskelig faa det ærede Medlems Modstand mod Bestemmelsen om, at Indtægten af fast Ejendom i alle Fald skal ansættes til 4 pCt., til at harmonere med den af det ærede Medlem udkastede Tanke om, at Andelsselskabernes Udsalgs Bruttoomsætning skulde fastslaa den Indtægt, som skulde benyttes som Skat, altsaa et bestemt Beløb, uden Hensyn til, om der var en vis Indtægt eller ikke derved. Hvis man tør hævde, at man for Andelsforeningernes Vedkommende uden videre skulde kunne sige: Omsætningen er saa stor, og saa skal Indtægten være saa og saa stor, og den skulle de svare Skat af, saa kan man ikke gøre Indvending imod, at man siger det samme for en hel Mængde andre Virksomheder, og det er netop det, man har gjort. Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem har Ret i at sige, at de her foreslaaede Ændringer ville forvirre Begreberne hos de skatte-lignende Myndigheder. Her er nemlig ikke Tale om Indførelse af noget nyt, bortset fra den ene Bestemmelse, som det ærede Medlem har Betænkelighed ved.